

Sygn. akt IX Ca 934/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IX Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Charukiewicz (spr.)
Sędziowie:	SO Jolanta Strumiłło SO Agnieszka Żegarska
Protokolant:	sekr. sądowy Ewelina Gryń

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2014 r. w Olsztynie na rozprawie

sprawy z powództwa K. G.

przeciwko (...) Company SE z siedzibą w R.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 1 października 2013 r., sygn. akt I C 99/13,

I. oddala apelację,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.

IX Ca 934/13

UZASADNIENIE

Powód K. G. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Company SE w R. kwoty 10.020,-zł z ustawowymi odsetkami od dnia 16 listopada 2012r. do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że na skutek kolizji z dnia 11 października 2012r. uszkodzeniu uległ stanowiący własność powoda samochód osobowy marki A (...). Sprawca kolizji został ukarany mandatem. Szkada została zgłoszona 15 października 2012r. jednak pozwany odmówił przyjęcia odpowiedzialności za szkodę.

Pismem z dnia 5 kwietnia 2013r. powód rozszerzył powództwo do kwoty 52.309,52 zł, zaś kolejnym pismem z dnia 26 kwietnia 2013r. do kwoty 53.059,52 zł.

Pozwany (...) Company SE w R. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu podał, że kwestionuje swoją odpowiedzialność co do zasady oraz wysokości. Stwierdził, że opisana przez powoda szkoda nie powstała w podawanych okolicznościach, a przez to pozwany nie może odpowiadać za tę szkodę. Podniósł, że w toku likwidacji szkody zlecił niezależnemu rzeczoznawcy wydanie opinii technicznej. Rzeczoznawca stwierdził, że uszkodzenia samochodu powoda powstały w innych okolicznościach niż podają uczestnicy zdarzenia. Zakwestionował także wysokość szkody, jego zdaniem jest ona znacząco zawyżona oraz zasadność roszczenia o ustawowe odsetki, bowiem w toku postępowania likwidacyjnego zaszła konieczność poczynienia ustaleń, które skutkują brakiem możliwości powołania się na trzydziestodniowy termin na zlikwidowanie szkody.

Wyrokiem z dnia 1 października 2013r. Sąd Rejonowy w Olsztynie zasądził od pozwanego (...) Company SE w R. na rzecz powoda K. G. kwotę 52.924,52 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 52.309,52 zł od dnia 16 listopada 2012r. i od kwoty 615,-zł od dnia 26 kwietnia 2013r. do dnia zapłaty. Oddalił powództwo w pozostałym zakresie. Zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.158,-zł tytułem zwrotu kosztów procesu i nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Olsztynie) kwotę 3.454,74 zł tytułem wydatków sądowych.

Sąd Rejonowy ustalił, że w dniu 11 października 2012r. A. S. prowadziła należący do powoda pojazd marki A. (...). Powód zajmował miejsce pasażera. Jadący z naprzeciwka z nadmierną prędkością pojazd marki F. (...), kierowany przez T. T., zjechał na przeciwległy pas ruchu otarł się o lewą stronę pojazdu A. (...), który wypadł z pasa drogi i uderzył w drzewo. Wszystkie uszkodzenia pojazdu powoda korelują z nietypowym kształtem drzewa.

Jak ustalił Sąd Rejonowy właścicielem pojazdu F. (...), którym kierował T. T. był jego ojciec. Posiadał on zawartą umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych z pozwanym. W dniu 15 października 2012r. powód zgłosił pozwanemu szkodę, który odmówił wypłaty odszkodowania.

Wartość pojazdu powoda sprzed szkody wynosiła 60.240,-zł brutto, zaś po kolizji 37.950,-zł brutto. Koszt naprawy pojazdu wyniósł 52.309,52 zł brutto. Powód poniósł dodatkowe koszty związane z usunięciem uszkodzonego pojazdu z miejsca zdarzenia.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał, że powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

W ocenie Sądu I instancji spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do kwestii odpowiedzialności pozwanego za skutki zdarzenia z dnia 11 października 2012r., tj. czy faktycznie doszło do zderzenia pojazdu powoda z pojazdem, którego właściciel miał wykupioną polisę OC u pozwanego. Dlatego należało zasięgnąć wiadomości specjalnych z zakresu mechaniki pojazdowej.

Sąd Rejonowy podkreślił, że niezasadne były twierdzenia pozwanego, jakoby powołana w niniejszym postępowaniu biegła D. R. sporządziła opinię wychodząc poza tezę dowodową zakreśloną postanowieniem Sądu. Zauważył, że na rozprawie Sąd dopuścił dowód z ustnej opinii biegłej na okoliczność wskazaną w tezie dowodowej opisanej w pkt. 3 pozwu, tj. na okoliczność uszkodzeń pojazdu powoda, ich rozmiaru, wysokości szkody w związku z kolizją. Biegła przed złożeniem ustnej opinii uzupełniającej była obecna przy przesłuchaniu świadków zdarzenia. W toku składania opinii ustnej biegła odniosła się do sporządzonej wcześniej dokumentacji i ustalenia te w całości potwierdziła. Odniosła się także do szeregu zastrzeżeń złożonych przez pozwanego. Tym samym zbędnym było w ocenie Sądu dopuszczanie dowodu z opinii kolejnego biegłego i dlatego wniosek w tym zakresie pominął.

Sąd opinię biegłej uznał za w pełni wiarygodną. Z opinii tej jednoznacznie wynika, że wskutek zdarzenia doszło do powstania opisanej w pozwie szkody. Natomiast celowy i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy pojazdu powoda wyniósł 52.309,52 zł brutto.

Sąd przyjął również, że powód poniósł także koszty usunięcia pojazdu z miejsca zdarzenia. W ocenie Sądu w tym zakresie roszczenie powoda znajduje swoje uzasadnienie w dyspozycji art. 361 §1 k.c. w zw. z art. 805 k.c. Sąd Rejonowy uznał, że istniał adekwatny związek przyczynowy pomiędzy poniesieniem przez powoda wydatku na usunięcie i przetransportowanie uszkodzonego pojazdu z miejsca zdarzenia w inne bezpieczne miejsce. Sąd nie uwzględnił jedynie kwoty 200,-zł za wyciąganie pojazdu z poza drogi, albowiem pojazd ten po uderzeniu w drzewo znajdował się na poboczu, która częścią drogi była. Zdaniem Sądu koszty te powinny zostać uwzględnione w pozycji załadunek/rozładunek w wysokości 80,-zł, przejazd do miejsca zdarzenia 122,50 zł, przewóz uszkodzonego pojazdu do S. 157,50 zł oraz powrót pomocy drogowej do O. 105,-zł, a także ryczałt za przejazd przez miasto O. 150,-zł. Łącznie Sąd przyjął za zasadną kwotę 615,-zł.

W konsekwencji, na podstawie art. 805 k.c. i nast. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 52.924,52 zł z ustawowymi odsetkami od 16 listopada 2012r. do dnia zapłaty. Sąd I instancji podkreślił, że powód zgłosił szkodę w dniu 15 października 2012r., a zatem ustawowy, 30-dniowy termin na spełnienie świadczenia przez ubezpieczyciela minął z dniem 15 listopada 2012r. Tym samym od dnia następnego, tj. od dnia 16 listopada 2012r. pozwany pozostaje w opóźnieniu w spełnieniu świadczenia pieniężnego i od tej daty powód może żądać zapłaty odsetek ustawowych.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. zdanie drugie.

O nieuiszczonych kosztach sądowych Sąd orzekł zgodnie z art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 k.p.c. (pkt IV wyroku).

Wyrok powyższy zaskarżył w części pozwany, tj. w pkt. I, III, IV. Zarzucił w apelacji naruszenie prawa procesowego i materialnego:

1. art. 310 k.p.c. poprzez uznanie opinii biegłej sądowej za miarodajną także w odniesieniu do przyczyn i przebiegu kolizji z dnia 11 października 2012r., choć opinia ta była przeprowadzona w trybie zabezpieczenia dowodu celem dokonania oględzin samochodu, a opinia ustna nie mogła wykraczać poza zakres pierwotnej opinii;
2. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dowolną ocenę dowodu w postaci opinii biegłej sądowej, która zawierała wiele nieścisłości i wniosków sprzecznych z doświadczeniem życiowym:
 - a) biegła dokonała oględzin miejsca kolizji w obecności powoda, ale bez udziału pozwanego,
 - b) biegła pominęła w ustaleniach kwestię uszkodzenia szyby czołowej,
 - c) biegła nie przedstawiła przekonującego uzasadnienia możliwości powstania uszkodzenia lusterka bocznego samochodu,
 - d) biegła niezasadnie odrzuciła możliwość zastosowania zamienników do naprawy pojazdu powoda,
 - e) biegła niezasadnie odstąpiła od zastosowania korekty „za liczbę właścicieli”, choć powszechnie wiadomo, że większa liczba poprzednich właścicieli wpływa na obniżenie wartości pojazdu,
 - f) biegła niezasadnie odstąpiła od zastosowania korekty ujemnej z uwagi na pochodzenie pojazdu, choć samochody pochodzące z tzw. importu prywatnego mają mniejszą wartość rynkową od pojazdów od początku użytkowanych w Polsce;
3. art. 278 § 1 k.p.c. w zw. z art. 286 k.p.c. poprzez niedopuszczenie na wniosek pozwanego opinii z innego biegłego sądowego z zakresu rekonstrukcji wypadków, podczas gdy taka opinia była niezbędna do ustalenia przebiegu i przyczyn zdarzenia;

4. art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 415 k.c. w zw. z art. 6 k.c. poprzez zasądzenie na rzecz powoda odszkodowania podczas gdy powód nie wykazał, że szkoda powstała w okolicznościach uzasadniających odpowiedzialność pozwanego.

W oparciu o powyższe zarzuty pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania za obie instancje.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Zdaniem Sądu Okręgowego, pozwany nie zakwestionował skutecznie ani oceny dowodów dokonanej przez Sąd Rejonowy i jego ustaleń faktycznych, ani oceny prawnej, a jego zarzuty naruszenia przepisów prawa materialnego i procesowego są chybione. Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził postępowanie dowodowe, zaś na podstawie jego wyników, dokonał trafnych ustaleń faktycznych, które doprowadziły do wysnucia prawidłowych wniosków i wydania słusznego rozstrzygnięcia.

W ocenie Sądu Okręgowego ustalenia faktyczne poczynione zostały na podstawie wszechstronnej analizy przeprowadzonych dowodów, których ocena nie wykazała błędów natury faktycznej czy logicznej, znajdując swoje odzwierciedlenie w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia. Sąd Rejonowy wskazał jakie fakty uznał za udowodnione, na czym oparł poszczególne ustalenia, wskazał wnioski, jakie wyprowadził z dokonanych ustaleń, opierając na nich swoje merytoryczne rozstrzygnięcie.

Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 233 § 1 k.p.c. Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie "wszechstronnego rozważenia zebranego materiału", a zatem, jak podkreśla się w orzecznictwie, z uwzględnieniem wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu, jak również wszelkich okoliczności towarzyszących przeprowadzaniu poszczególnych dowodów i mających znaczenie dla oceny ich mocy i wiarygodności.

W ocenie Sądu Okręgowego nie zachodzi w niniejszej sprawie sytuacja, którą można byłoby uznać za przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, bowiem Sąd Rejonowy sprostał powyższym regułom.

Zarzut dokonania dowolnej, a nie swobodnej oceny materiału dowodowego ostać się zatem nie mógł. Sąd pierwszej instancji wskazał jakie dowody, znajdujące się w materiale dowodowym stanowiły podstawę dokonanych ustaleń. Między tymi dowodami, a ustaleniami nie ma sprzeczności.

Ustalenie przyczyn i oraz rozmiaru szkody w pojeździe powoda wymagało niewątpliwie zasięgnięcia wiadomości specjalnych. Sąd I instancji dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej. Biegła sporządziła opinię na piśmie, a następnie podtrzymała ją w całości na rozprawie. Biegła przy sporządzaniu opinii dysponowała materiałem zgromadzonym w aktach sprawy oraz własną wiedzą i doświadczeniem. Opinią biegłej nie dyskwalifikuje fakt, że została ona pierwotnie sporządzona w trybie zabezpieczenia dowodu. Zabezpieczenie dowodów ma zapobiec niebezpieczeństwu utraty możliwości przeprowadzenia pewnego dowodu. Do przeprowadzenia dowodu w tym trybie stosuje się przepisy kodeksu postępowania cywilnego o tym dowodzie o którego zabezpieczenie chodzi. Dowód przeprowadzony w trybie zabezpieczenia ma taką samą moc dowodową, jak przeprowadzony według ogólnych zasad. Biegła w pisemnej opinii odpowiedziała na wszystkie istotne dla rozstrzygnięcia sprawy pytania. Na rozprawie przed Sądem Rejonowym w dniu 9 kwietnia 2013r. biegła była obecna przy składaniu zeznań przez świadków, uczestników zdarzenia. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłej także na okoliczności przebiegu zdarzenia z dnia 11 października 2012r. Biegła bardzo dokładnie odpowiedziała na wszystkie zarzuty strony pozwanej, bardzo szczegółowo uzasadniła wnioski opinii. Uzasadniła swoje stanowisko zarówno co do faktu uszkodzenia szyby czołowej w pojeździe powoda, jak i kwestie uszkodzenia lusterka bocznego samochodu A. (...). Zarzut apelacji, że uzasadnienie było nieprzekonywujące jest tylko polemiką ze stanowiskiem biegłej. Opinia biegłej korespondowała z pozostałymi dowodami przeprowadzonymi w sprawie w postaci zeznań świadków i przesłuchania strony powodowej. Brak jest jakichkolwiek uzasadnionych podstaw do odmówienia wiarygodności konsekwentnym i spójnym zeznaniom świadków. W ocenie Sądu Okręgowego

brak jest jakichkolwiek sprzeczności ani treści, które wykluczałyby podtrzymaną przez powoda wersję wydarzeń. Zasadnie zatem Sąd I instancji oddalił wniosek pozwanego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych, przyjmując, że nie zachodzą podstawy do zdyskwalifikowania wniosków biegłej D. R.. Biegła również w sposób przekonujący uzasadniła ustaloną w opinii wysokość szkody, w tym konieczność przyjęcia cen części oryginalnych i stawkę, która obowiązuje w autoryzowanych stacjach obsługi samochodów marki A. oraz brak podstaw do zastosowania ujemnej korekty za tzw. „liczbę właścicieli” oraz „pochodzenie pojazdu”. Biegła wyjaśniła również, że podczas oględzin miejsca zdarzenia powód, mimo iż był obecny, w ogóle nie brał udziału w czynnościach podejmowanych przez biegłą. Jego obecność oraz nieobecność strony pozwanej nie miała żadnego znaczenia dla sporządzenia przez biegłą opinii.

Mając zatem na uwadze powyższe oraz logiczne i należycie umotywowane wnioski opinii, podparte specjalistyczną wiedzą i doświadczeniem biegłej, Sąd Okręgowy uznał je za w pełni miarodajne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Podsumowując, ustalenia Sądu I instancji, co do zasady odpowiedzialności pozwanego oraz wysokości szkody i określenie jej na poziomie 52.924,52 zł było prawidłowe.

Z powyższych przyczyn apelację pozwanego, jako niezasadną, na mocy art. 385 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił. Na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zasądził od pozwanego na rzecz powoda koszty procesu za instancję odwoławczą zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.